

ת"פ 14839/05/19 - מדינת ישראל נגד ופאא אבו גומעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14839-05-19 מדינת ישראל נ' אבו גומעה

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אריאלה נבון
	נגד
	ופאא אבו גומעה
	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
המאשימה	
הנאשמת	

גזר דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, בחמש עבירות הסתה לאלימות או לטרור ובשלוש עבירות גילוי הזדהות עם ארגון טרור, בשל פרסומים שפרסמה ברשת החברתית "פייסבוק".

בחשבונה של הנאשמת ברשת החברתית היו 480 חברים וכל פרסומיה היו חשופים לכלל ציבור המשתמשים ב"פייסבוק".

בחודש נובמבר 2014 שיתפה הנאשמת ציור של צלב קרס ליד מגן דוד ועליו סימני גלגלי רכב והכיתוב "דרוס". ימים ספורים לאחר מכן פרסמה הנאשמת תמונה של אדם בעל חזות יהודית המוקף בסכין, רובה וגרזן וכן תמונה של יהודה גליק, שהיה קורבן לניסיון רצח כחודש ימים קודם לכן, כשהוא מצולם על רקע הר הבית וכתבה: **"הודעה מאת ופאא ג'ומעא לכל השהידים בירושלים ובשטחים. כאשר יורים תירה מטווח אפס כדי שיהרג הכלב הציוני ישירות. כאשר משתמשים בסכנים או בחרבות תתמקדו על הוורידים והצוואר ותנסו לחתוך את ידיהם ורגליהם... אני מקווה שיזמינו אותי לטבח בגרזן בחרבות על הכלבים הציוניים..."**.

ביום 21.1.15 שיתפה הנאשמת תמונה מאוירת ובה מספר רעולי פנים לבושים במדים ואוחזים בנשק ולצד התמונה כתבה דברי שבח למחבלים מועתז ח'ג'אזי ואיברהים עכארי: **"איפה אתם אוהבי הפעילות השהידית איפה אתם נערי הדקירה והדריסה ואוהבי הכדור. שמחו אותנו כמו מועתז ח'ג'אזי ואיברהים עכארי ונערי ג'בל מוכבר הגיבורים. למה שלא יצאו הגיבורים לזעזע את בטחון הישות הציונית, היום יום רביעי מה יש לכם נו מה יש לכם יא טהורים יא גיבורי ירושלים רוצים מכם שתמחו (כך במקור) אותנו בפעולת גבורה אנחנו בוטחים בכם"**.

ביום 22.1.15 שיתפה הנאשמת תמונות ערוכות הלועגות לדובר צה"ל ולצידן כתבה: **"ברובה באבן וסכין אפילו במפתח אם יש צורך כדי לדרוך עליכם בן פלסטין נשאר להתנגד יא בן היהודיה"**.

עמוד 1

ביום 3.2.15, פרסמה הנאשמת תמונה של אדם רעול פנים ולצידה כתבה התייחסות למחבלים שביצעו פיגועי טרור שונים: **"ערב טוב זוכרים שמחר יום רביעי זה אומר יום הפעילות רוצים מכם אוהבי הפעילות שההידיות שתשמחו את בני עמכם בפעולה שתזעזע את הישות הציונית ותשבית את תנועתם ונערי הדקירות ואוהבי הכדורים, שמחו אותנו כמו חמזה מטרק, מועתז ח'ג'אזי איברהים עכארי ונערי ג'בל מוכבר הגיבורים... למה לא יצאו הגיבורים לזעזע בטחון הציוניים מחר ברביעי מה יש בכם יא טהורים יא גיבורי ירושלים, רוצים שתשמחו אותנו בפעולת גבורה, מחכים לכם כל פלסטין מבפנים ומבחוץ אין עוד מלבדו אללה אכבאר".**

ביום 18.1.18 פרסמה הנאשמת תמונה ועליה הכיתוב: **"שאהיד ג'נין... אחמד נאסר ג'ראר השם יגן על גנין ותושבי, אשרי הצדיקים"**, המתייחס למחבל אחמד ג'ראר פעיל חמאס שביצע מספר פיגועי ירי.

ביום 5.2.18 שבה ופרסמה הנאשמת תמונה שעליה הכיתוב **"אחמד ג'ראר רוח רפאים ששבר את המערכת הביטחונית של הכיבוש"**.

ביום 6.2.18, שבו נלכד המחבל ג'ראר ונורה על ידי כוחות הביטחון, פרסמה הנאשמת תמונה שעליה הכיתוב: **"שלום עליך אם היית חי או שאהיד... שלום על מי שהלב שלו היה חזק יותר מהצבא שלהם"**.

כן פרסמה הנאשמת באותו היום חמש תמונות נוספות המתייחסות למחבל ג'ראר וכתבה: **"גודל הכישלון הצבאי הישראלי גדול בלרדוף בן אדם אחד... כישלון מודיעיני בכל הרמות... מרימים לך את הכובע הו גנרל אחמד ג'ראר"**.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשמת הודתה במיוחס לה והורשעה, לא נערכה הסכמה לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שנערך בעניין הנאשמת מיום 16.12.19 מלמד כי הנאשמת בת 53, נשואה ואם לארבעה, עובדת 19 שנה כמטפלת בקשישים בחברת סיעוד. הנאשמת נשרה מלימודיה בבית הספר בגיל 14 בשל נישואיה. במהלך השנים למדה בקורס עוזר רופא ואף עבדה בתחום למשך זמן קצר, אך עזבה. הנאשמת תיארה את מערכות היחסים המשפחתיות כטובות וקרובות ושללה קשיים בחייה או בתפקודה.

לנאשמת אין הרשעות קודמות. היא הודתה לפני שירות המבחן בביצוע העבירות, ותיארה כי באותה תקופה חוותה אורח ציבורית של עוינות ואלימות, חשה הזדהות עם בני עמה ותחושות רחמים כלפי משפחות הצעירים שנהרגו, וכי הכתיבה חיזקה את תחושת השייכות שלה. הנאשמת לא סברה שיש לכתיבתה משמעות או השפעה מאחר וקיבלה תגובות מועטות. היא ביטאה צער על מעשיה, אך התקשתה לקבל את משמעות הפרסומים והשלכותיהם האפשריות. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת היא בעלת יכולת תפקוד וביטוי תקינות והיא התקשתה לשתף בתכנים שעשויים לבטא קשיים.

שירות המבחן התייחס לנטיית הנאשמת למסור מידע מצומצם וחד ממדי ביחס למאפייני תפקודה עד כדי נטייה לאידיאליזציה של מהלך חייה כאל גורם סיכון, בשל הקושי לחשוף את המניעים האישיים שהובילו את הנאשמת לביצוע

העבירות, והעריר כי ייתכן שצרכי שייכות ותשומת לב היו בין הגורמים שהובילו לביצוען. בשל התייחסותה המצמצמת שירות המבחן התקשה להעריך את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ואף נמנע מלהציע התערבות טיפולית לנוכח שלילתם של קשיים. לפיכך, נמנע שירות המבחן מהמלצה על צו מבחן, והביע דעתו לפיה נדרשת ענישה מבהירת גבולות שתחזק את הבנת הנאשמת באשר למשמעות מעשיה. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשמת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בענין הנאשמת מתחם עונש הולם שבין עשרה לשלושים חודשי מאסר בפועל, ולגזור עליה עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל, המצוי ברף הנמוך של המתחם, לצד מאסר מותנה וקנס. המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות ואת הנזק שעשויות לגרום ותמכה טענותיה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשמת הדגיש את חלוף הזמן מאז פרסומם של חלק גדול מהפרסומים, את העובדה כי מאז השלמת העבירות הנאשמת לא שבה לבצען, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין שירות לתועלת הציבור לשמונה חודשי מאסר בעבודות שירות וכן ביקש להימנע מלגזור על הנאשמת קנס. ב"כ הנאשמת הדגיש את העובדה כי הנאשמת נעצרה פעמיים וטען כי לו היו מזהירים אותה על חומרת מעשיה כבר בשנת 2014, העבירות המאוחרות יותר היו נמנעות.

6. הנאשמת בדברה האחרון הביעה צער על מעשיה, אמרה שסברה כי מדובר בדברים של מה בכך, שאיש לא הסתכל עליהם וכי את מרבית הפרסומים שיתפה ולא ערכה בעצמה.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינה של הנאשמת. חוות הדעת שנערכה ביום 21.5.20 מלמדת כי הנאשמת כשירה לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. בין כלל הפרסומים שפרסמה הנאשמת מתקיים קשר הדוק, אף שקיים פער בין מספר שנים בין החטיבה הראשונה של הפרסומים לבין החטיבה השנייה. כלל הפרסומים, המתייחסים לאותו ענין, מהווים מסכת עבריינית אחת המצדיקה קביעת מתחם עונש הולם אחד. זו היתה גם עמדתם של הצדדים בטיעוניהם.

9. חופש הביטוי הוא מערכיה הבסיסיים של החברה בישראל. עם זאת, חופש הביטוי אינו זכות מוחלטת והוא הוגבל על ידי המחוקק בדרך של קביעת איסורים פלייליים, בין היתר, במקרים שבהם הביטוי עשוי להוביל למעשי אלימות וטרור.

הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצעה הנאשמת הם שמירה על שלום הציבור ובטחון, שמירה על הסדר הציבור ועל שלמות הגוף והחיים, בשל החשש כי דברי הסתה לאלימות ולטרור יובילו לביצוע מעשים של ממש.

10. הנאשמת פרסמה דברי שבח מפורשים למעשי אלימות וטרור ולמבצעייהם כמו גם קריאות שאינן מרומזות לחזור ולבצע מעשים דומים.

הנאשמת ביצעה את העבירות לבדה ומיוזמתה, את חלקם של הפרסומים לא יצרה בעצמה אלא שיתפה תכנים שערכו אחרים ואולם, לרוב, הוסיפה לתכנים אלה גם הערות מהותיות משלה.

11. בבחינת הנזק האפשרי כתוצאה מהמעשים יש להתייחס למידת ההשפעה הפוטנציאלית של הפרסומים. הנאשמת אינה אדם בעל מעמד מיוחד, אינה מנהיגה או מובילת דעה והגם שיש לה 480 חברים ברשת החברתית ופרסומיה היו חשופים לכלל ציבור המשתמשים ברשת החברתית, הם זכו לתגובות וסימני חיבוב בודדים בלבד, עובדה שיש בה כדי לצמצם את פוטנציאל הנזק האפשרי כתוצאה ממעשיה של הנאשמת.

12. על אף האמור, יש לשקול את העובדה כי מעשיה של הנאשמת לא בוצעו בחלל ריק, אלא בתקופה שבה פרסומים דומים גאו ברשתות החברתיות. גם אם כל פרסום כשלעצמו אין בו כדי להוביל אדם לבצע מעשה אלימות או טרור, הרי שלרובי הפרסומים יש אפקט סינרגטי, המקים חשש כי הקריאות למעשי אלימות יעטו לבוש מעשי.

13. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות דומות נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל. ראו למשל ת"פ (י-ם) 44918-12-14 **מדינת ישראל נ' דעיס** (פורסם בנבו 19.5.15); ת"פ (י-ם) 8247-04-18 **מדינת ישראל נ' דרבאס** (פורסם בנבו 3.7.18); עפ"ג (י-ם) 5007-06-17 **מדינת ישראל נ' עאמר זידאני** (פורסם בנבו 13.7.17); עפ"ג (י-ם) 35557-03-17 **מדינת ישראל נ' סאלח זגארי** (פורסם בנבו 12.7.17); ת"פ (י-ם) 44920-12-14 **מדינת ישראל נ' אברהים עבאדין** (פורסם בנבו 9.6.15). עם זאת, אף מתוך הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה עולה כי לא נפסלה האפשרות לגזור בגין עבירות מסוג זה גם מאסר בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 4175/19 **אליהו מועלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.7.19); ת"פ (פ"ת) 3053-02-14 **מדינת ישראל נ' אברהם יצחק בנימין ואח'** (פורסם בנבו 5.12.17) ופסק הדין בערעור עליו - עפ"ג (מרכז) 46281-01-18 **הס נ' מדינת ישראל** (22.4.18).

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת הוא בין שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ובמקרים המתאימים גם קנס.

העונש המתאים לנאשמת

15. שקלתי לזכות הנאשמת את הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, שהיה בה משום חיסכון בזמן שיפוטי וקבלת אחריות על מעשיה. נתתי משקל גם לצער ולחרטה שהביעה הנאשמת על ביצוע המעשים. חרף הקושי של הנאשמת להבין עד תום את ההשלכות החמורות האפשריות של המעשים, יש בהודאה ובחרטה כדי להוות גורם מפחית סיכון להישנותם.

16. עוד שקלתי לזכות הנאשמת את עברה הנקי ואת העובדה כי היא מקיימת אורח חיים מתפקד ביתר מישורי חייה.

17. בגין תיק זה נעצרה הנאשמת פעמיים במעצר לצורכי חקירה, ובסך הכל שהתה במעצר במשך עשרה ימים. לראשונה היא שהתה במעצר מיום 16.5.17 ועד יום 18.5.17, ובהמשך נעצרה שוב ושהתה במעצר מיום 16.4.18 ועד יום 22.4.18. ימי מעצר אלה הם בעלי אפקט עונשי ובהם כשלעצמם יש כדי להרתיע את הנאשמת מלשוב ולבצע עבירות.

18. חלקן של העבירות בוצעו בשלהי שנת 2014 ובראשית שנת 2015, וחלקן בוצעו בראשית שנת 2018. אף על פי כן, כתב האישום הוגש כשנה וחצי לאחר הפרסום האחרון שפרסמה, ולא ניתן כל הסבר המניח את הדעת לשיהוי בהגשת כתב האישום, בפרט בשעה שעל חלק מהעבירות ידעו רשויות החקירה כבר בשנת 2017, כאשר הנאשמת נעצרה לראשונה. שיהוי זה, שאין לו הסבר, מהווה אף הוא שיקול לקולא.

19. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשמת עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

20. אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 4.10.20 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור אחת העבירות בהן הורשעה או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

21. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, במעמד הצדדים.